

מ"ת 34011/06/23 - מדינת ישראל נגד ראשיד ט 9201457 מכבאל (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 34011-06-23 מדינת ישראל נ' ט 9201457 מכבאל(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 202148/2023

בפני	כבוד השופט אוהד גורדון
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. ראשיד ט 9201457 מכבאל (עציר) על-ידי ב"כ עו"ד סוואעד
	2. ג'ורדי סאלא ט 9201459 סרא (עציר) על-ידי ב"כ עו"ד בוחבוט
	3. שאהר זיתון (עציר) על-ידי ב"כ עו"ד הדיה

החלטה

זו החלטת המשך להחלטתי מיום 17.7.23, בה פורט המיוחס למשיבים ונקבע קיומן של ראיות לכאורה. היא ניתנת לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בהשלמות הטיעון שהוגשו.

עילות המעצר העולות מן המעשים המיוחסים למשיבים הן משמעותיות. כך המסוכנות, הניבטת ממעורבות לכאורה במהלך שנועד לייבא לישראל ולהפיץ בה כמויות גדולות של קוקאין - וזאת בין אם בוחנים את הכמות עליה דובר בתחילה, של 700 ק"ג קוקאין, או את סיכומי הביניים לפיהם, בשלב ראשון, ירכשו 100 ק"ג, 50 ק"ג או 5 ק"ג קוקאין - כל אלה, כמויות "מסחריות" גדולות. לצד הכמויות וסוג הסם, ניבט הסיכון ממורכבות המהלך שכלל סחר בין לאומי בסם- כך מנקודת מבטם של המשיבים - מגעים אל מול W בקולומביה ובהמשך "הגעה" של הסם לישראל ומגעים אל מול "נציגיו" של W בה, לרבות קבלה מהם של 54 גרם קוקאין כמחווה לקידום העסקה. הצורה "המקצועית" בה בוצע המהלך כללה שימוש בשמות קוד, בכינויים ובטלפון "מבצעי" לצד אמצעי זהירות נוספים, הגעה פיזית לקולומביה ובהמשך לישראל, החלפת "הוכחות" מצולמות לרצינות הצדדים ויכולותיהם הכלכליות של המשיבים, ועוד כמפורט בהחלטה הקודמת.

לא אוכל לקבל את ניסיון כל אחד מהמשיבים למעט מחלקו, ולהציגו כשולי. אפנה לדין בפסקה 43 להחלטה הקודמת, ואוסיף: העובדות מציגות את המשיב 1 כדומיננטי ביותר, ואפנה לתיאור העובדתי בהחלטה הנזכרת לעיל. גם יתר המשיבים מילאו חלק משמעותי ממהלך משותף: המשיב 2 נשלח כחלק מן "הצוות" של המשיב 1 לקולומביה, כדי לבדוק את איכות הסם וכך עשה בפגישה עם W ואישר את איכות הסם מול המשיב 1. W תיארו כבעל ניסיון שיוצע לזהות האם הסם איכותי (שם, פסקה 20). בהמשך הגיע לישראל (כמו המשיב 1) לצורך קידום והשלמת העסקה, וביצע זאת בפגישות ובמגעים עם הסוכנים שתוארו בהחלטה הנזכרת לעיל. אין מדובר אפוא בדמות שולית כי אם בחלק

מרכזי מן המהלך העברייני. המשיב 3 שימש לפי W כגורם מממן, וחלקו הממשי עולה בין היתר מנוכחותו בשלבים מהותיים של כלל ההתרחשות, כגון "השיחה המשולשת" והדברים שנאמרו בה (שם, פסקאות 22-24) או דברים שאמר ל"רפי" בפגישה עם הסוכנים, מהם עולה כוונה לבצע מולו עסקאות סמים נוספות לאחר העסקאות מושא כתב האישום. המשיב 3 גם קיבל מ"אלברטו" את סם הקוקאין עבור המשיבים (שם, פסקה 29), ואלברטו התרשם מאופי השיחות בין המשיבים 3 למשיב 1 כי האחרון "כל הזמן חיפש את האישור" של המשיב 3 (שם, פסקה 30). אפנה גם לסקירת דבריו של המשיב 3 בחקירה בהם, בין היתר, אישר שידע כי דובר בעסקה בנוגע ל-700 ק"ג סם שבדרכו לישראל וכי במועד המעצר היה בדרכו לפגישה עם הסוכנים בתל אביב כדי למסור 130 אלף דולר, אך קיבל התראה ולכן התקשר למשיב 1 ושב לביתו.

כל אלה, לצד עברם הפלילי של המשיבים שלכולם הרשעות קודמות בעבירות מתחום הסמים, מקימים עילת מסוכנות בעצמה ניכרת. איני סבור כי עצמתה של עילת המעצר פוחתת כתוצאה מכך, שבפועל קיבלה המשטרה החלטה שלא לאפשר ייבוא אמתי של סמים. במקום זאת, הוצג בפני המשיבים מצג שכך התרחש, וכך האמינו. עוד לא מצאתי ששיתוף הפעולה של המשיב 3 בחקירותיו מספיק כדי לגרוע מעצמת העילה.

לצד הסיכון, יש לציין גם את החשש מהימלטות משהמשיבים 1 ו-2 אינם תושבי ישראל או אזרחיה, ונוכח העונש הצפוי למשיבים אם יורשעו בדיון.

בנסיבות האמורות אין מקום לחרוג מן הכלל שעוצב בפסיקה. לפיו, מי שמעורבים לכאורה בעבירות סמים, ועל אחת כמה וכמה עבירות של סחר או ניסיון סחר בכמויות גדולות של סמים "קשים" כבמקרה בו אנו עוסקים, ייעצרו עד לתום ההליכים. זאת, למעט במקרים חריגים, ובשל הסיכון הרב לציבור העולה מעבירות אלה והקלות היחסית בה ניתן לבצען גם בתנאים של חלופת מעצר (למשל בש"פ 3899/95 **מדינת ישראל נ' ג'מאל ואח'** (3.7.95), בש"פ 348/05 **בריק נ' מדינת ישראל** (8.2.05), בש"פ 1061/14 **שחר נ' מדינת ישראל** (18.2.14), בש"פ 1160/23 **שושני נ' מדינת ישראל** (15.3.23)). אני סבור כי עניינם של המשיבים מובהק, ולא מאפשר שחרורם לחלופה או מצריך בחינה באמצעות שירות המבחן.

לכן, אני מורה על מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים.

זכות ערר כדיון.

ניתנה היום, ז' אלול תשפ"ג, 24 אוגוסט 2023.